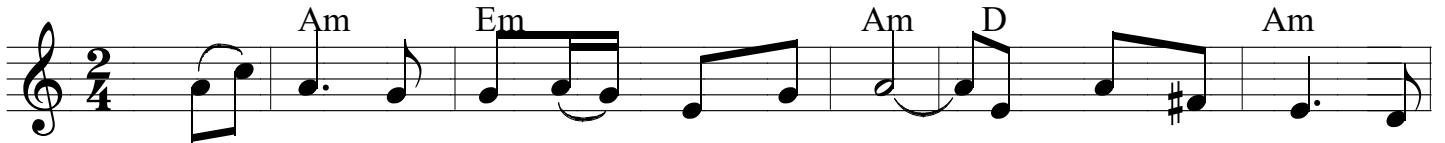

BẾN BỜ TÌNH YÊU

Trần Công Danh

1. Chúa ơi! Thân con chỉ là bụi đất, được Chúa yêu thương nên

2. *Chúa ơi! Thân con tháng ngày hoen úa, lạc chốn bờ vờ núi*

3. Núi cao sông sâu ai nào sánh ví, tình Chúa bao dung muôn

Ngài cho con vào đời. Từ khi vẫn còn là bụi đất tội lỗi muôn
đời bao la chập chùng. Đời con chỉ là một hạt cát nằm giữa mênh
đời yêu thương loài người. Đường xa mấy nẻo nghìn trùng khơi Ngài dẫn con

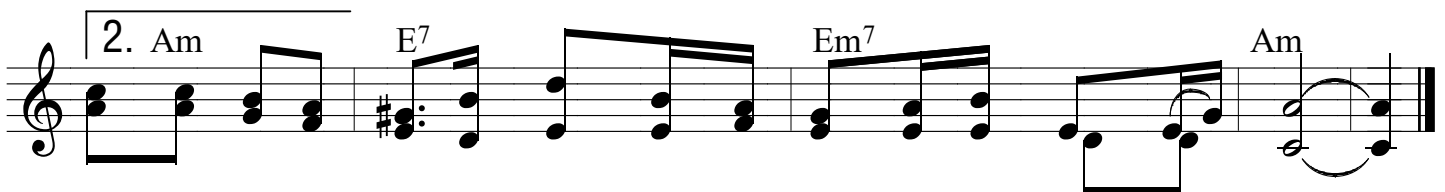
vàn nào ai hay. Mà tình yêu Chúa vẫn mãi yêu con người từ cát bụi ngàn
mông trời bao la. Dòng đời xô ngã những bước chân đi về trên lối nhỏ tình
đi vượt gian nguy. Tình Ngài yêu con sưởi ấm cho tâm hồn bao tháng ngày sâu

xưa. ĐK: Chúa yêu con từ ngày thơ bé dẫu con đây là cát bụi mong
yêu. ...đưa cuộc đời chia ngã bước chân con ngày tháng ngày xa
vường.

manh, mà Chúa vẫn mãi ở bên con cho dù đời thay đổi. Sóng xa...
Chúa, lòng hối...

...lỗi xót xa vô bờ xin bước quay trở về nơi suối nguồn tình yêu.